

הוועד הציבורי להצלת סריטה אברגיל יערוך נשף חגיגי לשיקום נערת-החברת

על החורבות

יושבת סריטה העצובה, כשמסביבה פזורים השרידים המורצים של עברה המגון והמזכרות שקיבלה מחבריה הרבים. גם קופסת התכשיטים הקטנה שלה ומכתבי האהבה שנשלחו אליה היו למאכלת האש.

או לסיים קורס דיילים באילעל וסריטה דאגה שיוכל ללמוד בשקט, ללא הפרעות. במסגרת רותה האופיינית לגברים שהיא אוהבת, מיל-אה או סריטה את כל מחסורו של מאהבה. עתה היה רפי לבעליו של דיסקוטק ידוע, בעלה של מאנדי רייסדייזיס. אולם כשראה את סריטה ושמע את סיפורה, לא יכול היה להשאיר לישון לבד, על הגג, בין החורבות. עוד באותו הלילה קמה תנועה ציבורית למען סריטה בין מבלי-הדיסקוטק. הסתבר שהישראלים מוכנים לעזור לא רק לילדי ביאפרה, למורדי-צ'יכה או למתקוממי דרום-סודאן, אלא גם לספירת קטנה ורגשנית שדירתה עלתה באש.

בו במקום קם הוועד הציבורי למען סריטה שהתחיל בפעילותו עוד באותו ערב. כמו כעבר, שעה שהיה צריך לגייס כספים כדי לקנות סירות חדשות למציל טופסי קוני-ציפולסקי, או כדי לממן את אישפוזו של אחותה של השחקנית אלישבע מיכאלי — היו אלה דחוק האמנים שהיוו שם.

חצי תריסר ציירים, בהם שלמה צפירי, מנחם גפן, יורם לוקוב וסימון אבישר, תרמו מיד תמונות למכירה פומבית. בדרגים ושחקנים, שלא יכלו לעזור לסריטה בפועל, התנדבו להופיע במופע שהכנסותיו יוקדשו לשיקומה של סריטה. אלה שלא היה להם מה לתרום, התחייבו לרכוש את הכרטיסים. כך תזכה תל-אביב, בשבוע הבא, לאחד המופעים המוזרים ביותר של חייה-הבידור שלה: נשף חגיגי שיערך במועדון מיני-מאנדי — לרגל השריפה בדירתה של סריטה. תופיע שורה ארוכה של אמנים — שרובם היו יודיה האישיים של סריטה.

„אין דבר“, ניחם את סריטה אחד מידידיה, „הכל יהיה לך שוב. אפילו תמונות המאהבים שנשרפו. אנחנו נאסוף מכולם תמונות ונחתים אותם: לסריטה באהבה.“

מהארמון הקטן שלה על הגג, היו ארבעה כתלים מפויחים ובתוכם — גל של אודים עשנים, פחמים לוהטים ושיבריר-היטים אכזרי-לי-אש. שעה אחת בלבד לפני שהגיעה סריטה לביתה עמלו מכבי-האש כדי לכבות את הדליקה, שפרצה בדירה בהיעדרה של בעלת-הבית. גם הם הגיעו באיחור.

„הדבר הראשון שרציתי לעשות“, נזכרה סריטה, „היה לעבור דרך החדר אל המרפסת ולקפוץ למטה.“ כי האשה הקטנה, שזכתה לדורות של מעריצים, נשארה, פשוט כמשמעו, בעירום ובחוסר-כל.

מלבד השמלה שעל גופה המחוטב — לא נותר לה דבר. האש אכלה גם את 400 הלירות האחרונות שגותרו לה — בהן קיחה לשלם תשלום ראשון עבור מוגן-האחיר שהותקן רק ימים ספורים קודם לכן כדי רתה. המזגן שממנו פרצו הלהבות שהציתו את הדירה, לדברי השכנים.

★ ★ ★

מה עושה אשה בודדה שכל רכושה עולה בשעה אחת באש?

סריטה אברגיל ירדה, בוכיה ורוועדת מן התרגשות, למרתף הבית הסמוך, לחוף המולת-הדיסקוטק של מאנדייס, המהתה את אחד מבכסי-הבילויים שלה.

שם הסתבר לספריית-הצמרת לשעבר — שחיסלה את מספרת-הנשים שלה והיתה לי אחרונה על חסכוניותה — כי לא אלמן יש ראל ולא יתומה סריטה. הפיתגום העתיק „שלח לחמך על פני המים“, שוב הוכיח את עצמו.

לפני חמש שנים ניהלה סריטה את אחד הרומאנים הלוהטים שלה עם צעיר חיפאי, בלתי-מוכר, בשם רפי שאולי. הוא היה או אחרי הצבא, ללא מיקצוץ וללא פרנסה. סריטה לקחה אותו לביתה, גידלה אותו, כיבסה את לבושו והאכילה אותו. הוא עמד

ל אשת-החברה התל-אביבית, סריטה אברגיל, היה חם הקיץ. היא לא יכלה לשאת את החום בדירתה. הלכה סריטה ור-התקינה מוגן-אחיר גדול לדירה. ואז נעשה שם חם עוד יותר — חם כל-כך, שהדירה והמוגן עצמו לא יכלו לעמוד בכך. הטראגדיה של סריטה התחוללה בשבת האחרונה. אולי בגלל החום חשה סריטה בחולשת-עצבים קלה, ויצאה לנות למשך

אוד מוצל מאש
מלבד השימלה שעל גופה, היה הדבר היחיד שנשתמר מן השריפה — תמונתו של חברו לשעבר של סריטה, השחקן-זמר יהורם גאון. השריפה פגמה בתמונה, השאירה את המילים: „ממני באהבה.“

שלה, של יודיה ושל חברותיה. החתימות שהתנוססו מעבר לתמונת ה- מעריצים היו מעשירות את אוספו של חובב האוטוגרפים הנלהב ביותר. **ע לתה סריטה** במוצאי-שבת במדרגות לדירתה, והנה — אין דירה. כל מה שנשאר

ביום ד', ה-28.8, בשעה 8.45 בערב

ירצה:

אלכס מסיס

חבר הנהלת העולם הזה — כוח חדש

בחוג בית בקרית-ביאליק.

המעוניינים להשתתף בחוג מתבקשים לטלפן למספר 715404 (חיפה).

אל תלך... רוע!
לפונדק הסטייקים
יוחנן המהלך

כניש תל-אביב-ירושלים, ליד בית-ספר מקוה-ישראל

שתו
סאפו
אם קולה אז
סאפו קולה